
POSZCZWANIE (7) *sb n*

o oraz a *jasne*.

sg G poszczwaniã (4). ◊ I poszczwaniem (1). ◊ L poszczwaniu (2).

Sł stp notuje, Cn s.v. *szczwanie*, Linde XVII(XVIII) w.

Pogonienie psami; incitatio canis (canum) JanStat, Cn; impulsio canis JanStat; immissio canum Cn (7) : Idzi skárzył fie iż go Phálkow pies vyadł z poščzwánia/ Phálk przął onego poščzwánia *UstPraw* Dv, Dv [2 r.]; iecháło nas ná to myfliwftwo około czterzech set iezdnych: kazał też nam wziąć fmycz chártow dla poščzwánia/ álefmy fie s tego wymowili *BielKron* 435.

Wyrażenie: »poszczwanie psem« (1): Tãmże o poščzwaniu pfem. *SarnStat* 1304.

Szeregi: »poszczwanie albo podeszczwanie« (1): tenże Dżiwifz skárzył fie ná Falká/ ze iego pies zá poščwaniem albo podeszczwaniem iego [*incitatione seu impulsione ipsius JanStat* 1110]/ vkąślił go. *SarnStat* 1266.

»poszczwanie albo przypędzenie« (1): ále Wálko tego poščwánia/ álbo pšíego przypędzenia [*canis incitationem et impulsione JanStat* 1110] przął. *SarnStat* 621.

Synonim: *poszczucie*.

Cf **POSZCZWAĆ**